

ANALECTA
ARCHAEOLOGICA
RESSOVIENSIA

Institute of Archaeology Rzeszów University

RZESZÓW 2012

VOLUME 7

ARCHAEOLOGY IN A TOWN
A TOWN IN ARCHAEOLOGY

A N A L E C T A
ARCHAEOLOGICA
RESSOVIENSIA

ARCHAEOLOGY IN A TOWN,
A TOWN IN ARCHAEOLOGY

Archeologia w mieście,
miasto w archeologii

INSTITUTE OF ARCHAEOLOGY RZESZÓW UNIVERSITY

A N A L E C T A
ARCHAEOLOGICA
RESSOVIENSIA

VOLUME 7

ARCHAEOLOGY IN A TOWN,
A TOWN IN ARCHAEOLOGY

Archeologia w mieście,
miasto w archeologii

Rzeszów 2012

Editor

Sławomir Kadrow
slawekkadrow@gmail.com

Editorial Secretary

Magdalena Rzucek
magda@archeologia.rzeszow.pl

Volume editor

Andrzej Rozwałka

Editorial Council

Sylwester Czopek, Eduard Droberjar, Michał Parczewski,
Aleksandr Sytnyk, Alexandra Krenn-Leeb

Volume reviewers

Dr. Mikola Kryvaltsevich – Institute of History,
National Academy of Sciences, Minsk, Belarus
Prof. Jerzy Piekalski – Institute of Archaeology, Wrocław University, Wrocław, Poland
Prof. Włodzimierz Rączkowski – Institute of Prehistory,
Adam Mickiewicz University, Poznań, Poland
Prof. Petr Sommer – Institute of Archaeology,
Academy of Sciences of CR, Prague, Czech Republic

English proofreading

Dave Cowley

Photo on the cover

Reconstruction of the layout of the dense housing in phase 5
(junction of Dominikańska and Jezuicka Streets in Lublin)
D. Bednarski and J. Tkaczyk

Cover Design

Piotr Wislocki (Mitel)

ISSN 2084-4409

Typesetting and Printing

Mitel

The publications was financed by the
Fundacja Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego

Abstracts of articles from *Analecta Archaeologica Ressoviensia* are published
in the Central European Journal of Social Sciences and Humanities

Editor's Address

Institute of Archaeology Rzeszów University
Hoffmanowej 8 Street, 35-016 Rzeszów, Poland
e-mail: iarch@univ.rzeszow.pl
Home page: www.archeologia.rzeszow.pl

Contents / Spis treści

Editorial / Od Redakcji	9/10
--------------------------------------	------

Articles / Artykuły

Andrzej Rozwałka

Archaeology in a town, a town in archaeology. Selected issues of archaeological research of historical towns	13
--	----

Archeologia w mieście, miasto w archeologii. Wybrane zagadnienia badań archeologicznych w miastach historycznych	20
--	----

Anna Zalewska

The city as a "promise of ever new discoveries" in the context of <i>re-socialized</i> archaeology and through the prism of <i>second degree</i> archaeology	25
--	----

Miasto jako „obietnica zawsze nowych odkryć” w kontekście archeologii postrzeganej jako dyscyplina skazana na re-socjalizację i z perspektywy archeologii drugiego stopnia	49
--	----

Jan Frolík

Archaeological examination of medieval towns in Bohemia (An overview by an archaeologist)	67
---	----

Badania archeologiczne średniowiecznych miast w Czechach (spojzrenie archeologa)	95
--	----

Milan Sýkora

The transformation of the town Chomutov, its command post, fortifications and castle in the Middle Ages and the early Modern period	111
---	-----

Przemiany miasta Chomutova, komendy, fortyfikacji oraz zamku w średniowieczu i na początku czasów nowożytnych	164
---	-----

Emil Zaitz

The settlement of Kraków before the settlement charter	187
--	-----

Przedlokacyjne osadnictwo na terenie Krakowa	244
--	-----

Zbigniew Pianowski

Some remarks on early medieval churches in Kraków	271
---	-----

Uwagi na temat wczesnośredniowiecznych kościołów aglomeracji krakowskiej	290
--	-----

Jolanta Rodzoś

- The geographical foundations of cultural identity in contemporary Lublin 305
- Geograficzne podstawy tożsamości kulturowej współczesnego Lublina 322

Jacek Tkaczyk

- Building plots under the Old Theatre in Lublin: an example of late medieval and modern building development 333
- Analiza rozwoju zabudowy miejskiej w późnym średniowieczu i nowożytności na przykładzie parcel pod Teatrem Starym w Lublinie 355

Tomasz Dzieńkowski

- Das mittelalterliche Chełm im Lichte archäologischer Quellen 371
- Średniowieczny ośrodek chełmski w świetle źródeł archeologicznych 434

Paweł Lis, Katarzyna Pisarek

- The urban development of Kazimierz Dolny in the Middle Ages from documentary and archaeological sources 459
- Rozwój przestrzeni miejskiej Kazimierza Dolnego w średniowieczu w świetle źródeł pisanych i źródeł archeologicznych 483

Marek Florek

- Rudnik on the San: spatial arrangement and changes in town topography from the mid-sixteenth to late nineteenth century 497
- Rudnik nad Sanem. Układ przestrzenny i przemiany topografii miasta od połowy XVI do końca XIX wieku 519

Rafał Niedźwiadek

- The historical development of Końskowola 531
- Kształtowanie przestrzeni miejskiej w Końskowoli 565

Tomasz Mazecki, Marta Woźniak

- Franziskanerinnen im Stadtraum von Zamość im 17. Jh., im Lichte der archäologisch- historisch- kartographischen Forschungen 585
- Franciszki w przestrzeni miejskiej XVII-wiecznego Zamościa w świetle badań archeologiczno-historyczno-kartograficznych 601

Reviews / Recenzje**Tadeusz Malinowski**

- (rec.): Alina Jaszewska (red.): Wicina. Katalog zabytków metalowych 611

Chronicle / Kronika

**The 80th birthday celebration of Jadwiga Teodorowicz-Czerpińska
80 rocznica urodzin Jadwigi Teodorowicz-Czerepińskiej**

Grażyna Michalska, Jacek Studziński

Mrs Jadzia – that sounds proud! 623

Pani Jadzia – to brzmi dumnie! 630

Jan Gurba

An interview of Jadwiga Teodorowicz- Czerpińska by Dr Jan Gurba 633

Wywiad doc. Jana Gurby z Jubilatką – Jadwigą Teodorowicz-Czerepińską 637

Editorial

The seventh volume of this periodical develops two trends seen in a number of earlier volumes of *Analecta Archaeologica Ressorviena*. One trend is to focus on themes and this volume, entitled *Archaeology in a town, a town in archaeology*, addresses the archaeology of medieval and early modern towns. This theme originated at the conference “Towns of Lublin Land in the Middle Ages and Early Modern period. Problems and Research Perspectives“, which was held at MCSU in Lublin, 6–7 December 2007. Our volume presents this topic in a broader geographical context.

The second trend is the attempt to reflect the problems of urban archaeology as a subject of interdisciplinary studies. The predominant archaeological perspective is complemented by articles reflecting on the theory of archaeology of “the second degree”, cultural anthropology, geography, history and urban planning.

This volume also contains contributions celebrating the 80th birthday of eminent art historian Jadwiga Teodorowicz-Czerepińska, a researcher of urban planning and the urbanisation of Podkarpacie and Lublin areas.

Sławomir Kadrow
Andrzej Rozwałka

Od Redakcji

Siódmy tom naszego pisma kontynuuje dwie tendencje, których początki widoczne są w kilku poprzednio wydanych tomach *Analecta Archaeologica Ressoviensia*. Jedną z nich jest skupianie się na wybranych zagadnieniach tematycznych. Niniejszy tom zatytułowany *Archaeology in a town, a town in archaeology* koncentruje się na archeologii miast średniowiecznych i wczesnonowożytnych. Idea ta narodziła się na konferencji „Miasta Lubelszczyzny w średniowieczu i okresie wczesnonowożytnym. Problemy i perspektywy badawcze”, która odbyła się na UMCS w Lublinie w dniach 6–7 grudnia 2007 r. W naszym tomie nadano jej szerszy terytorialnie wymiar.

Druga ze wspomnianych tendencji przejawia się w próbie odzwierciedlenia problemów archeologii miasta jako przedmiotu studiów interdyscyplinarnych. Dominująca perspektywa archeologiczna uzupełniona jest w publikowanych artykułach o refleksje z zakresu teorii archeologii „drugiego stopnia”, antropologii kulturowej, geografii, historii i urbanistyki.

Tom zawiera również część kronikarską poświęconą jubileuszowi 80-lecia urodzin wybitnej historyk sztuki Jadwigi Teodorowicz-Czerepińskiej, badaczki urbanistyki i urbanizacji terenów Podkarpacia i Lubelszczyzny.

Sławomir Kadrow
Andrzej Rozwałka

*The 80th birthday celebration
of Jadwiga Teodorowicz-Czerpińska*

*80 rocznica urodzin
Jadwigi Teodorowicz-Czerepińskiej*

CHRONICLE / KRONIKA

Jan Gurba*

An interview of Jadwiga Teodorowicz-Czerepińska (J.T.Cz.) by Dr Jan Gurba (J.G.)

J.G. In 2007 at the award of the “Conservation Laurel” in Lublin you celebrated 50 years of professional work. Were all your works devoted to Lublin alone?

J.T.Cz. To be frank, I had not started collecting documentation and undertaking deep research on Lublin’s monuments much earlier than the 10 years preceding the establishment of the Board of State Enterprise of Ateliers for the Conservation of Cultural Properties. At that time a campaign to reevaluate the Old Town was ongoing. In the Atelier of Scientific-Historical Documentation we have created records of over 80% of extant and destroyed monuments in Lublin Old Town including tenements, defensive walls and the Crown Tribunal. After the dissolution of the Department we set up a Historical Documentation Panel called “Mansarda” and since then we have been continuously working on analysis of buildings lying outside the Old Town but still within the borders of Lublin city centre preservation area.

J.G. Where does your connection to Rzeszów come from?

J.T.Cz. It dates back to the first ten years of my professional work when I used to work for Provincial Heritage Conservators such as M. Eng. Henryk Gawarecki from Lublin and M.A. Jerzy Tur, who at that time was the youngest and most exacting conservator in Poland. It was him who issued me with the ambitious tasks on castles and palaces which resulted in the publication of my first scientific articles. At the beginning Lublin’s Department of Conservation of Cultural Properties extended to the area of what was then Rzeszów province, so the work has been piling up. After being granted a Slovak Ministry of Culture scholarship in 1971 I was appointed a main specialist in the field of residential and defensive architecture of south-eastern Poland.

J.G. A Do monuments in Rzeszów have any special meaning to you?

J.T.Cz. Every archaeological excursion is stimulating on both scientific grounds and for entertainment. I found the castle ruins in Węgiierka most romantic and after the study of a Romance Castle in

* Instytut Archeologii UMCS, Pl. Marii Curie-Skłodowskiej 4, 20-031 Lublin; Poland.

Łańcut my first book was published. However, neither the castles nor palaces have been as important to me as a mansion in Nagnajów (today within the official borders of Tarnobrzeg). This is a small, one-storey, roofless mansion with a portico and I remember that I managed to get good depictions of the building but apart of studying the documentation I had not been following the renovation process.

Some time later, while on a business trip, I spotted an great mansion with a huge roof that perfectly fitted into the landscape. Where are we? – I asked the driver. – It is Nagnajów – he answered. It was that at that moment in time that I took what I learned at University to heart – I felt that my ruins needed me more that anything else.

J.G. How does this go together with your passion for the urban architecture that you have devoted your book to?

J.T.Cz. Ateliers of Conservation of Cultural Properties were great training centres for interdisciplinary cooperation between art historians and architects, archaeological researchers and architectural ones who were provided with the historical data needed for their research and whose results were consulted afterwards.

Within the framework of Atelier for the Conservation of Cultural Properties our cooperation on conservation conditions for management plans of Lublin and its neighbouring historical towns began.

After the dismantling of Lublin's Atelier for the Conservation of Cultural Properties new work orders were only issues for these issues and as conditions for management plans of municipalities and National Parks, so we started to work professionally on national parks conservation.

J.G. You were appointed a Specialist for the Minister of Art and Culture in 2001 for work in that particular field. What about your attachment to folk art?

J.T.Cz. It was a main field of interest of my husband Anatoliusz Czerepiński who after finishing two faculties became a doctor professionally and an art historian for pleasure. He was especially keen on folk art, and we worked on that together.

J.G. And finally a standard question about what you are working, researching and publishing now.

J.T.Cz. I am going to surprise you here as for the time being I am specializing in a different field preparing a lexicon of Polish bell-founders of the 16th–20th centuries in the Eastern and Regained lands.

J.G. We wish you all the Best in the future.

A profile of Jadwiga Teodorowicz-Czerepińska

On the 18th of April 2007 on the International Day of Lublin's Cultural Properties Preservation and „Conservation Laurel” Awards, M. A. Jadwiga Teodorowicz-Czerepińska was awarded a congratulatory letter from Lublin's governor Wojciech Żukowski for her works on renovation and revaluation of Lublin's province conducted in 2006. The governor expressed his deepest appreciation for her work on conservation of architectural and urban monuments, through which we have a broad knowledge of Lublin and its area. She is an author of a number of scientific, popular scientific articles (cf her bibliography in this volume) and especially research and documentary analysis carried out both by herself and together in a team and kept as typescripts in the archive of Provincial Councils of Cultural Properties Conservation in Lublin, Rzeszów and Siedlce, as well as in the Local Department of Research and Documentation of Cultural Properties in Lublin [today the National Heritage Board of Poland/ Department of Lublin].

J. Teodorowicz-Czerepińska graduated from the Catholic University of Lublin in History of Art. Her M. A. dissertation under the guidance of professor Piotr Bohdziewicz and entitled *Wooden church in Księżomierz* was published in the “Roczniki Humanistyczne TN KUL” (1957, 31–45) and has been quoted for many years. From 1957 to 1958 she worked in Lublin's Department of Polish Archaeology Association researching the popularizing of archaeological and monuments' conservation ideals. On that occasion during the main congress in 1958 the board of the Polish Archaeology Association honoured Mrs Teodorowicz-Czerepińska with a diploma of appreciation. She took part in the rescue excavations at Chruszczów Kolonia (1958) and at Skoków (1960).

Since 1957 she worked in the field of architectural, urban and cultural landscape conservation of Lublin, Rzeszów and their areas during the pioneering years of activity. Between 1969 and 1992 she was a main consultant and manager of the Atelier of Historical and Scientific Documentation of Lublin's Department of Ateliers for the Conservation of Cultural Properties. „Constantly researching and discovering” (Rozwałka 1996, 214), she created a great team of workers who saw themselves as her students and who are still actively working with her. They have been awarded for their team work by the Minister of

Art and Culture (1974; 1978; 1993; 1996). Jadwiga Janiuk, a former city conservator for Cultural Properties in Lublin has called her and Jadwiga Jamiolowska „the heroines of the battle for the Old Town [...] they have been making visions and atmosphere” (Janiuk 1966, 93).

Between 1992 and 1999 she worked in a local Centre of Studies and Cultural Environment Conservation in Lublin. At the same time from 1992 to 1994 she worked in the Association for Historical Documentation “Mansarda”. Moreover in 2001 to 2004 she was a specialist for the Minister of Culture and National Heritage in the field of cultural landscape conservation. She was an active member of the Art Historians Association, the Society for the Conservation of Historical Monuments and the Polish Urban Planners Association.

So far she has been distinguished with an Award of Cultural Activist (1973), awards for her work for Lublin and its area (1980; 1986), a first rank Team Award from the Minister of Administration, Spatial Economy and Environmental Protection (1982), a Silver Cross of Merit (1984), an award by the Friends of Kazimierz Association (1985), a Gold Medal for monuments’ care (1986), an Award for merits of Lublin (1988) and an award of Association for Conservation of Cultural Properties under the patronage of Hanna Pieńkowska (1995).

Jan Gurba

Wywiad doc. dr. Jana Gurby (J.G.) z Jubilatką – Jadwigą Teodorowicz-Czerepińską (J.T.Cz.)

J.G. W 2007 roku z okazji „Lauru Konserwatorskiego” w Lublinie uroczyście obchodzono 50-lecie Pani pracy zawodowej, czy były to prace wyłącznie poświęcone Lublinowi?

J.T.Cz. Szczerze mówiąc dopiero po 10 latach pracy, z chwilą utworzenia Lubelskiego Oddziału Przedsiębiorstwa Państwowego Pracowni Konserwacji Zabytków, rozpoczęłam intensywne badania i dokumentacje na temat zabytków samego Lublina. Trwała wtedy wielka batalia o rewaloryzację Starego Miasta. W Pracowni Dokumentacji Naukowo-Historycznej opracowaliśmy wówczas ponad 80% zabytków istniejących i już nieistniejących na lubelskiej Starówce. Były to naturalnie przede wszystkim kamienice staromiejskie, ale także mury obronne i gmach Trybunału Koronnego oraz szereg zabytków w terenie. Bezpośrednio po rozwiązaniu Oddziału utworzyliśmy kilkusobowo Zespół Dokumentacji Historycznej „Mansarda” i odtąd podejmowaliśmy opracowania przede wszystkim kwartałów zabudowy leżących już poza Starym Miastem – w granicach ochrony konserwatorskiej Śródmieścia Lublina, co kontynuujemy do chwili obecnej.

J.G. Skąd zatem tak silne Pani związki z Rzeszowszczyzną?

J.T.Cz. Tajemnica tego kryje się w pierwszych 10. latach mojej pracy zawodowej, kiedy pozostawałam wyłącznie na zleceniach wykonywanych dla Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków. W Lublinie był to inż. Henryk Gawarecki, a w Rzeszowie mgr Jerzy Tur – najmłodszy z ówczesnych Konserwatorów w Polsce, bardzo wymagający i pasjonat naszego zawodu. To on zlecał mi ambitne zadania na temat zamków i pałaców, co zaowocowało też moimi pierwszymi artykułami naukowymi. Początkowo Lubelski Oddział Pracowni Konserwacji Zabytków obejmował też swoim zasięgiem obszar ówczesnego województwa rzeszowskiego, zleceń więc przybywało. Po uzyskaniu w tym zakresie w 1971 r. stypendium Słowackiego Ministerstwa Kultury otrzymałam wręcz w PKZ miano głównego specjalisty w dziedzinie architektury rezydencjonalnej i obronnej Polski południowo-wschodniej.

J.G. A czy są zabytki na Rzeszowszczyźnie jakoś specjalnie Pani bliskie?

J.T.Cz. Każdy wyjazd do ruin zamków zawierał w sobie jakiś element atrakcji i to zarówno badawczej, jak i przygodowej. Najbardziej romantyczne były ruiny zamku w Węgierce, a z kolei po opracowaniu Zameczku Romantycznego w Łańcucie ukazała się moja pierwsza publikacja książkowa. Jednakże ani zamki, ani pałace nie stały się dla mnie tak ważne jak dwór w Nagnajowie (dziś w granicach administracyjnych Tarnobrzega). Dwór był niewielki, parterowy, z portyczkiem, pozbawiony dachu. Pamiętam, że udało mi się zdobyć dla niego dobrą ikonografię, ale poza dokumentacją nie śledziłam już dalszych losów jego odbudowy. Po pewnym czasie, jadąc na dele-

gację widzę z okna służbowego samochodu jakiś empirowy dwór pod wielkim dachem, świetnie wkomponowany w krajobraz. – Jaka to miejscowość? – pytam kierowcy. – To Nagnajów Pani Magister. I to właśnie na tej szosie pod Tarnobrzegiem wzięłam ostateczny rozbrat z propozycjami i ambicjami dydaktyki uniwersyteckiej. Bardziej czułam się potrzebna moim ruinom.

J.G. Jakie to ma odniesienie do Pani zamiłowania do archeologii miejskiej, której poświęcony jest niniejszy tom?

J.T.Cz. Pracownie Konserwacji Zabytków były wielką szkołą interdyscyplinarnej współpracy między historykami sztuki a architektami, badaczami architektury i archeologami, którym dostarczaliśmy danych historycznych do ukierunkowania poszukiwań i konsultowaliśmy ich wyniki. Nawiązywały się przy tym wieloletnie przyjaźnie i wspólne pasje odczytywania naziemnych i podziemnych śladów historycznej przeszłości. Jeszcze w ramach PKZ rozpoczęła się nasza współpraca przy uwarunkowaniach konserwatorskich do planów zagospodarowania Lublina i pomniejszych miast historycznych Lubelszczyzny. Natomiast po rozwiązaniu Lubelskiego Oddziału PKZ nowe zlecenia opiewały wyłącznie na te tematy, jak również uwarunkowania do planów gmin i Parków Krajobrazowych, w związku z czym przeorientowaliśmy się z dokumentacji architektury na ochronę krajobrazu kulturowego.

J.G. I w takim właśnie zakresie uzyskała Pani tytuł Rzeczoznawcy Ministra Kultury i Sztuki w 2001 r. A Pani powiązania ze sztuką ludową?

J.T.Cz. To były głównie zainteresowania mojego zmarłego męża Anatoliusza Czerepińskiego, który po ukończeniu obu fakultetów był z zawodu lekarzem, a z zamiłowania historykiem sztuki, ze wskazaniem na sztukę ludową, w czym mu współpartnerowałam.

J.G. Wreszcie tradycyjne pytanie o Pani ostatnie prace oraz zamierzenia badawcze i wydawnicze.

J.T.Cz. I tu zaskoczenie. Pomimo tyloletniej pracy w ulubionych specjalizacjach obecnie zajmuję się także inną dziedziną, a mianowicie intensywnie przygotowuję leksykon ludwisarzy polskich i dla Polski pracujących w XVI-XX w., w szerokim zasięgu: od kresów wschodnich po Ziemię Odzyskane. Te zainteresowania towarzyszą mi od lat 70. Przy czym pierwszą częścią mego zamierzenia będzie opracowanie ludwisarstwa w Lublinie i na Lubelszczyźnie.

J.G. Życzymy powodzenia.

Sylwetka Jubilatki

18 kwietnia 2007 r., podczas uroczystych obchodów Międzynarodowego Dnia Ochrony Zabytków w Lublinie, na tle wręczania kolejnych „Laurów Konserwatorskich” za prace remontowo-rewaloryzacyjne prowadzone w województwie w 2006 roku, Wojewoda Lubelski Wojciech Żukowski uhonorował mgr Jadwigę Teodorowicz-Czerepińską listem gratulacyjnym. Wyraził w nim najwyższe uznanie za Jej dotychczasową pracę w zakresie ochrony zabytków architektury i urbanistyki. Dzisiejszy stan wiedzy o Lublinie i Lubelszczyźnie dużo zawdzięcza wynikom Jej pracy. Jest autorką wielu publikacji naukowych i popularno-naukowych (por. Bibliografię Jej prac w niniejszym tomie) a zwłaszcza opracowań badawczo-dokumentacyjnych, wykonanych samodzielnie lub z zespołem, przechowywanych w postaci maszynopisów w archiwach Wojewódzkich Urzędów Ochrony Zabytków w Lublinie, Rzeszowie i Siedlcach oraz Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Lublinie (obecnie Narodowy Instytut Dziedzictwa).

J. Teodorowicz-Czerepińska jest absolwentką historii sztuki KUL. Jej praca magisterska, wykonana pod kierunkiem prof. Piotra Bohdziewicza, „Drewniany kościół parafialny w Księżomierzy” opublikowana w „Rocznikach Humanistycznych TN KUL” (1957, 31–45) cytowana jest do lat ostatnich w literaturze przedmiotu.

W latach 1957–1958 aktywnie działała w lubelskim Oddziale Polskiego Towarzystwa Archeologicznego uczestnicząc w prowadzonej na terenie województwa akcji odczytowej popularyzującej archeologię i idee społecznej ochrony zabytków. Z tej racji Zarząd Główny PTA na V Walnym Zjeździe Towarzystwa w 1958 r. uhonorował ją Dyplomem uznania. Brała udział w ratowniczych badaniach wykopaliskowych w Chruszczowie Kolonii (1958) i Skokowie (1960).

Od 1957 r. pracuje w szeroko pojętej dziedzinie ochrony i konserwacji zabytków architektury, urbanistyki oraz krajobrazu kulturowego przede wszystkim Lublina i Lubelszczyzny w pierwszych latach działalności i Rzeszowszczyzny. W latach 1969–1992 była głównym konsultantem i kierownikiem Pracowni Dokumentacji Naukowo-Historycznej Lubelskiego Oddziału Pracowni Konserwacji Zabytków. „Nieustannie poszukująca i ciągle odkrywczą” stworzyła świetny zespół pracowników uważających się za jej uczniów i nadal z nią współpracujących a także uczestniczących w tym tomie. Razem otrzymywali nagrody i wyróżnienia Ministra Kultury i Sztuki (1974; 1978; 1993; 1996) za wykonane pod jej kierunkiem zespołowe opracowania.

Jadwiga Janiuk, była Miejski Konserwator Zabytków w Lublinie, nazwała ją wspólnie z Jadwigą Jamiołkowską (i ich zespołami) „bohaterkami batalii o Stare Miasto [...] one właśnie tworzyły wizje i kształtowały klimat”.

W latach 1992–1999 pracowała w regionalnym Ośrodku Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego w Lublinie. Równocześnie w latach 1992–1994 w Zespole Badań Historycznych a od 1994 r. w Zespole Dokumentacji Historycznej „Mansarda”. W latach 2001–2004 była rzeczoznawcą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie ochrony krajobrazu kulturowego.

Aktywnie działała w Stowarzyszeniu Historyków Sztuki, Towarzystwie Opieki nad Zabytkami i Towarzystwie Urbanistów Polskich. Dotychczas została wyróżniona Odznaką Działacza Kultury (1973), Honorową Odznaką za zasługi dla Lubelszczyzny (1980, 1986), Nagrodą zespołową I stopnia Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska (1982), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1984), Honorową Odznaką Towarzystwa Przyjaciół Kazimierza (1985), Żółtą Odznaką za opiekę nad zabytkami (1986), Honorową Odznaką za zasługi dla Lublina (1988) i nagrodą Stowarzyszenia Konserwatorów zabytków im. Hanny Pieńkowskiej (1995).